UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo, Eusthathio, Maroni. 223.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

ψυχῆς ἀκηράτῳ· ἡ μὲν γὰρ ἀτελεύτητος καὶ ἀθάνατος, ἡ δὲ φθορᾷ καὶ ἀλλοιώσει ὑπόκειται. βαπτιζόμεθα οὖν ὑπὲρ τῶν νεκρῶν τῇ φύσει σωμάτων, εἰς ἀφθαρσίαν αὐτὰ μετασκευασθῆναι πιστεύοντες. καὶ ταύτην ἔχει τὸ εἰρημένον σαφήνειαν. εἰ ὅλως, φησὶ, τὰ σώματα ἡμῶν οὐκ ἀνίσταται, τί καὶ ἐν τῷ βαπτίζεσθαι, εἰς ἀφθαρσίαν αὐτὰ μεταποιεῖσθαι πιστεύομεν;

comparamus? Hæc enim finis expers eſt, & immortalis: illud corruptioni ac mutationi ſubiectum. Pro corporibus itaque naturâ mortuis & extinctis baptizamur, ea in immortalitatem ac ſtatum à corruptione alienum mutari credentes. Atque horum verborum hæc ſententia eſt: omnino inquit, ſi corpora noſtra ad vitam minimè redeunt, quid afferri poteſt, quamobrē, cùm baptizamur, ea in ſtatum corruptionis atque interitus expertem mutari credimus?

Τῷ αὐτῷ. σκβ.

Τὸ κρίνεσθαι ζῶντας καὶ νεκροὺς, τοῦτό ἐστι, τὸ καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα εἰς κρίσιν ἐλεύσεσθαι, καὶ οὔτε ἓν θατέρου κεχωρισμένον, ἀλλ' ὥσπερ κοινὴν τὴν ἐνταῦθα συνάφειαν ἐποιήσαντο, οὕτω καὶ τὴν ἐκεῖθεν δίκην ἡνωμένως ὑφέξουσιν. εἰ δὲ καὶ ἄλλως ζητεῖς, οὕτω διάκριναι, ζῶντας, τοὺς ἀείζωον βίον καὶ θεοφιλῆ μετελθόντας, καὶ ἀποδοῦναι αὐτοῖς ἀτελευτήτους ἀμοιβὰς, κρῖναι τοὺς νεκρωθέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, καὶ τὸ δοθὲν αὐτοῖς τάλαντον, ὡς ἐν τάφῳ τῇ ἑαυτῶν καταχώσαντας ῥαθυμίᾳ, καὶ ἀμύνασθαι αὐτοὺς τιμωρίᾳ. εἰ δὲ καὶ ἄλλως, οὕτως, κρῖναι τοὺς τότε ζῶντας καταλειφθέντας, καὶ τοὺς ἤδη πρὸ αὐτῶν κοιμηθέντας.

κεῖται.

Eidem. 222.

Per id, quòd viuos ac mortuos iudicandos eſſe ait Scriptura, illud ſignificatur fore, vt anima & corpus ſimul in iudicium veniant, nec alterum ab altero ſeiungatur, verùm quemadmodum in hac vita communem coniunctionem habuerunt, ſic etiam futurum iudicium ſubeant. Quòd ſi alio quoque modo hunc locum tibi explicari quæris, ſic habeto: viuos, hoc eſt eos, qui ſempiternam ac Deo gratam vitam conſectati ſunt, ſecernere, ipſiſque immortales mercedes perſoluere: eos autem, qui peccatis immortui ſunt, datúmque tibi talentum in ſua ſocordia perinde atque in ſepulchro defoderunt, iudicare, atque cruciatu afficere. Quòd ſi aliam adhuc explicationem poſcis, ea erit huiuſmodi: iudicare eos qui tū viui relicti fuerint, & eos, qui ante ipſos vitam cum morte commutarint.

Matt.

Ζωσίμῳ, Εὐσταθίῳ, Μάρωνι. σκγ.

Εἰ οὔτε τῆς σὺν Χριστῷ αἰωνίου διαγωγῆς ἐπιθυμεῖτε, οὔτε τῆς ἀϊδίου φλογὸς τὴν κρίσιν δειλιᾶτε, ἢ πρὸς τοὺς καταφρονητὰς δαίμονας ἁμιλλᾶσθε, ἢ ἀνθρώπων ἰνδάλματα τυγχάνετε ἄψυχα, καὶ λόγου ἀμέτοχα, καὶ φόβου ἀναίσθητα.

Zoſimo, Euſtathio, Maroni. 223.

Si nec ſempiternæ cum Chriſto vitæ cupiditate flagratis, nec æternę flammæ mulctam & condemnationem pertimeſcitis, certè aut cum contemptoribus dæmonibus vobis certamen eſt, aut inanima, & rationis expertia, nec vllo timoris ſenſu prædita hominum ſimulachra eſtis.

Κυντιανῷ μοναχῷ. σκδ.

Ἐμοὶ κατὰ γνώμην προυχώρει ἡ ἀσθένεια, κατὰ μικρόν με τῆς ζάλης ὑπεξάγουσα. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ὁ θεὸς εἴσω

Quintiano Monacho. 224.

Mihi ex animi ſententia procedebat aduerſa valetudo, paulatim videlicet me ex tempeſtate ac procellis ſubducens. Quo-